

اثر هشت هفته تمرینات ثبات مرکزی بر گام‌برداری کودکان

فلج مغزی اسپاستیک دای‌پلژی

ایمیل :

Parisashojaee.689@gmail.com

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر هشت هفته تمرینات ثبات مرکزی بر گام‌برداری کودکان فلج مغزی اسپاستیک دای‌پلژی انجام شد. شرکت‌کنندگان این پژوهش ۱۶ نفر از دانش‌آموزان فلج مغزی اسپاستیک دای‌پلژی شهر شیراز بودند که به‌صورت نمونه‌گیری داوطلبانه و در دسترس بعد از انجام پیش‌آزمون و هم‌تاسازی به دو گروه کنترل و تجربی تقسیم شده و به مدت هشت هفته، هفته‌ای سه جلسه، هر جلسه ۳۵ دقیقه‌ای پروتکل تمرینات ثبات مرکزی با استفاده از توپ آکروچیم را انجام دادند. گروه کنترل نیز به‌طور مشابه با گروه آزمایش خدمات معمول کاردرمانی را طی مدت تمرین دریافت کردند. در پایان دوره از هر دو گروه پس‌آزمون به‌عمل آمد و نتایج با استفاده از آزمون من-ویتنی یو مقایسه شد.

نتایج نشان داد که پارامتر طول گام به‌طور معناداری بین گروه‌ها اختلاف دارد ($Z=2/901, u=4/500, sig=0/004$). همچنین سرعت گام‌برداری در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل اختلاف معناداری داشت ($Z=1/995, u=13/000, sig=0/046$). در دو پارامتر دیگر (مسافت گام‌برداری و آهنگ گام) اختلاف معناداری مشاهده نگردید.

این نتایج مبین این موضوع هستند که تمرینات ثبات مرکزی می‌تواند باعث تغییر پارامترهای گام-برداری در این افراد گردد.

واژگان کلیدی: فلج مغزی، کودک اسپاستیک دای‌پلژی، گام‌برداری، تمرینات ثبات مرکزی